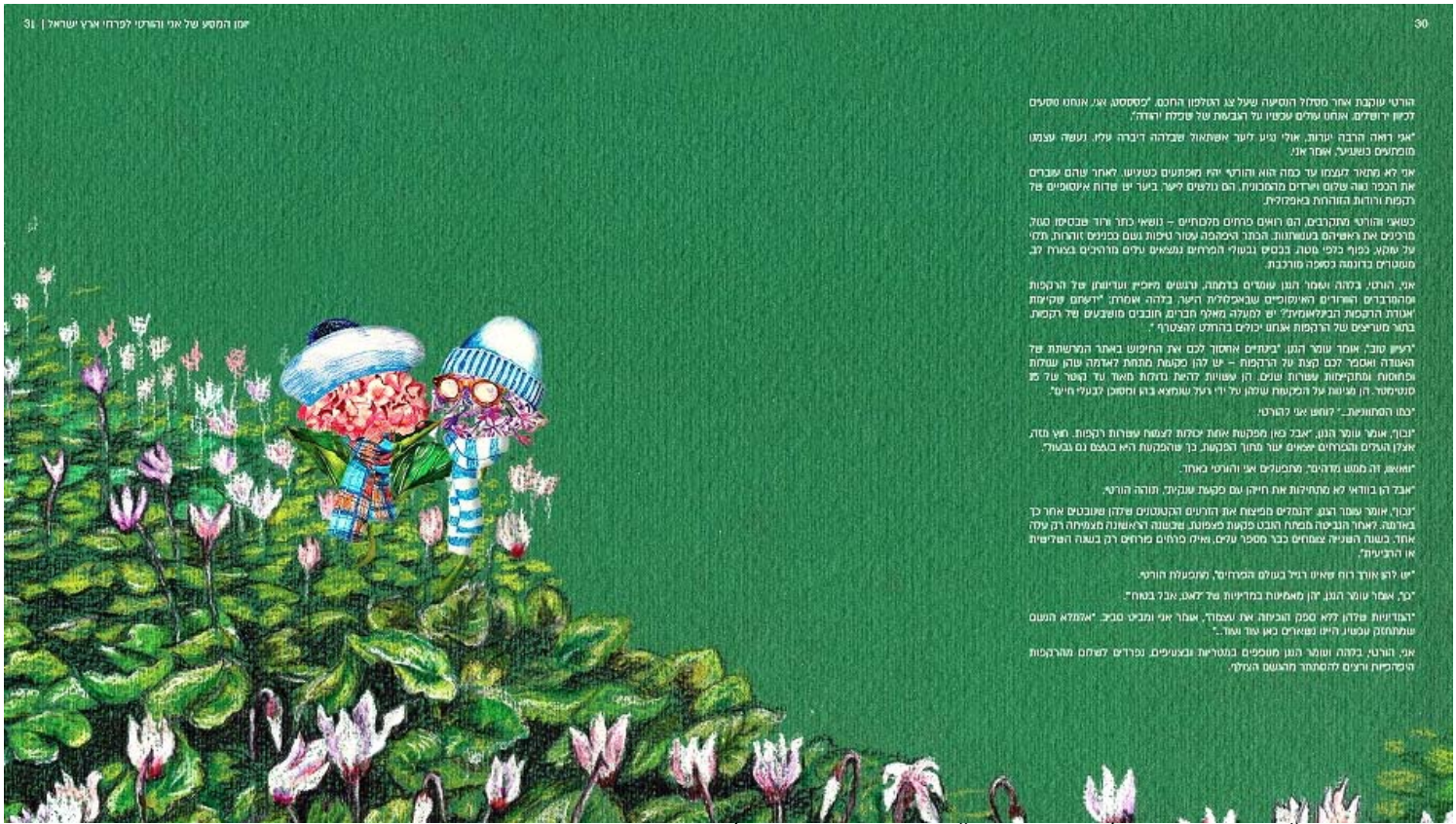

מתוך הספר "יומן המסע של אגי והורטי". כתבה ואיירה בלהה פישר

להעביר אהבה לפרחי הבר, פירושו להדביק את הקורא בהתפעלות מהיופי, מהאסתטיקה, מהסימטריה של הפרח, להציג את הייחוד של כל פרח בר, את סביבת הגידול המיוחדת לו, את עונת השנה שבה הוא גדל, את קשריו עם עולם החי שסביבו ולהתפעל מן הקסם והתבונה של צמח הבר משורש/פקעת ועד לעלי הכותרת, מעלים ועד אבקנים ומניצן ועד פרי.

סיפור המסגרת מספר על המסע של זוג פרחים - אגי והורטי, שבאו מנורמנדי שבצרפת כדי להכיר את פרחי הבר של ישראל. הוא כתוב כיומן, לפי חודשי השנה, ומכיל ציורים מרהיבים ולצידם הערות בכתב יד, המלמדות על הפרח ומאפייניו. האיורים שונים ומגוונים: מציור על של מרבדי פרחים ובהם אגי והורטי, ועד לציור של ניצנים הנפרשים לפרח, פקעת הפרח, הפריה על ידי דבורים, יחסי גומלין עם נמלים ועוד.

שרביטים לבנים מול הים

“הנה, ראו! הנה המערה הנחולה”, קוראת סבסטה בהתפעלות. הם יורדים אל ניקי סלע שמי הים כרסמו אותו ונחנקו עד ששני צדדיו ענקי. דרך החור הם רואים מראה עוצר

כתבה ואיירה בלהה פִּישר

ובעולם'.